

Nr 64.

Ankom till riksdagens kansli den 18 mars 1930 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående rätt för lektorn C. G. Bondeson till viss tjänstårsberäkning.

(2:a avd.)

I en till riksdagen avlåten, den 21 februari 1930 dagtecknad proposition, nr 140, vilken hänvisats till statsutskottet för förberedande behandling, har Kungl. Maj:t, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att medgiva, att lektorn vid folkskoleseminariet i Umeå Carl Gunnar Bondeson må för erhållande av ålderstillägg såsom lektor tillgodoräkna sig en månad av den tid, han före den 1 februari 1924 tjänstgjort vid nämnda seminarium.

I fråga om utredningen i ärendet får utskottet hänvisa till omförmälda statsrådsprotokoll.

Bondeson utnämndes och förordnades den 27 april 1917 att från och med den 1 maj 1917 vid nämnda folkskoleseminarium vara adjunkt i ämnena historia och geografi. Sedan han i december 1923 avlagt filosofie licentiatexamen och i ansökning, som den 21 december 1923 inkom till skolöverstyrelsen och som av överstyrelsen med den 27 december 1923 till ecklesiastikdepartementet inkommet utlåtande överlämnades till Kungl. Maj:t, anhållit att jämlikt mom. 2 i övergångsbestämmelserna till kungörelsen den 16 september 1918, nr 757, bliva befördrad till innehavare av den mot hans adjunkt-befattning svarande lektorstjänsten vid seminariet, utnämndes och förordnades han den 12 januari 1924 att från och med den 1 februari 1924 vid seminariet vara lektor i ämnena historia och geografi.

Bondeson anhöll hos skolöverstyrelsen att från och med den 1 januari 1929 få åtnjuta avlöning i andra lönegraden, men enligt beslut den 27 december 1928 fann överstyrelsen sig icke kunna bifalla den där gjorda an-

sökningen, enär Bondeson först i samband med Kungl. Maj:ts beslut den 12 januari 1924 om hans utnämning från och med den 1 februari samma år till lektor vid folkskoleseminariet erhållit behörighet till sådan tjänst samt hans föregående tjänstgöring icke syntes böra tillgodoräknas honom för uppflyttning i högre lönegrad.

Bondeson har nu — under återopande av mom. 3 i kungörelsen den 15 juni 1922, nr 373, med ändrade bestämmelser angående ålderstillägg för civila befattningshavare i statens tjänst — anhållit att få, med tillgodoräkning av en del av sin tjänstgöring vid seminariet före tillträdet till lektorstjänsten, åtnjuta ett ålderstillägg såsom lektor från och med den 1 januari 1929.

Bondeson har tillika bland annat framhållit, att han från och med år 1919, då adjunktsbefattningarna vid folkskoleseminarierna förändrades till lektorstjänster, under sju terminer realiter ehuru icke till namnet fullgjort en lektors tjänståligganden och således utfört arbete, som i avseende å art och omfattning svarade mot och vore jämförbart med det arbete, han sedan som lektor haft att utföra.

Av vid ansökningen fogade handlingar inhämtas bland annat, att Bondeson läsåret 1922/1923 och höstterminen 1923 åtnjutit tjänstledighet för fortsatta universitetsstudier.

Enligt departementschefens uppfattning torde det icke i allmänhet böra ifrågasättas, att adjunkter å övergångsstat vid folkskoleseminarier, som efter vunnit lektorskompetens befordrats till innehavare av mot deras adjunktsbefattningar svarande lektorstjänster, skola tillerkännas rätt att för erhållande av ålderstillägg såsom lektorer tillgodoräkna sig någon tid av adjunkts-tjänstgöringen. I detta särskilda fall anser departementschefen dock, liksom de hörda myndigheterna, att sådana omständigheter föreläge, att i viss utsträckning sådant tillgodoräkning borde medgivas. Bondeson hade nämligen före utgången av år 1923 fullgjort de prestanda, som förutsattes för befordran till lektor, och att han icke utnämns till lektor redan från och med den 1 januari 1924 hade berott av förhållanden, över vilka han icke kunnat råda. För att Bondeson skulle få rätt att erhålla uppflyttning i andra lönegraden från och med den 1 januari 1924, erfordrades, att han finge tillgodoräkna sig den månad av adjunktstjänstgöringen, som fölle efter det han vunnit lektorskompetens och ingivit ansökning om befordran. Då emellertid, formellt sett, ett medgivande härutinnan icke synes stå i överensstämmelse med gällande författningar, har departementschefen ansett riksdagens medgivande i ämnet böra inhämtas.

Utskottets
yttrande.

Med hänsyn till de särskilda omständigheter, som i det nu förevarande fallet återopats, synes det utskottet skäligt, att ett medgivande av förelagen innebörd lämnas. Utskottet hemställer därför,

att riksdagen må medgiva, att lektorn vid folkskoleseminariet i Umeå Carl Gunnar Bondeson för erhållande av ålderstillägg såsom lektor får tillgodoräkna sig en månad av den tid, han före den 1 februari 1924 tjänstgjort vid nämnda seminarium.

Stockholm den 18 mars 1930.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: se under utlåtandet nr 62.
